

ΟΙ ΗΡΑΚΛΕΙΔΕΙΣ

Ηρακλήδες υπήρχαν **τρεις**: Ο εκατόγχειρας Αιγαίω-Βριάρεως-Ηρακλής, που αναφέρει ο Όμηρος (Ιλ. Ραψ.Α, στ. 400 και επ.), ο ημίθεος Ηρακλής, γιός του Δία¹ και της Αλκμήνης, τέλος δε έχουμε τον **Ιδαίο Ηρακλή** που ήταν ένας εκ των Ιδαίων Δακτύλων². Δεκάδες άλλοι Ηρακλήδες έκαναν την εμφάνισή τους στον Ελλαδικό και παγκόσμιο χώρο. Οι άθλοι τους είναι δύσκολο να ξεχωρίσουν. Βλέπουμε τον Ηρακλή της Αλκμήνης να εκτελεί δώδεκα άθλους³ και να καταξιώνεται σαν ο κατεξοχήν Ελληνικός ήρωας, νικά δε τέλος και τούτον τον Άδη-θάνατο, με τον **τρικέφαλο** φύλακα κέρβερο και ανεβαίνει πανηγυρικά στον Όλυμπο, έδρα των αθανάτων, λυτρώνοντας έτσι το ανθρώπινο γένος από το φόβο του θανάτου. Πρέπει να επισημάνουμε ότι ο Ηρακλής δραπετεύει από τα στενά χωροχρονικά όρια, δεν είναι πλέον ο τοπικός Θηβαίος, Αργεΐος ή Λακεδαιμόνιος ήρωας. Γίνεται ένας διαχρονικός Πανελλήνιος ήρωας, όχι με τα σημερινά όρια της Ελλάδας, αλλά με την έννοια της κοσμοκρατορίας των Διογενών Πελασγών και διατρέχει την υφήλιο εκτελώντας τις αποφάσεις του Αιγιακού κέντρου. Έτσι τον βλέπουμε: να αλώνει την Τροία του Λαομέδοντα και να παραδίδει την εξουσία στο μικρό του γιο τον Πρίαμο, επέρχεται κατά του Νηλέα ομοίως και παραδίδει την εξουσία στο γιο του Νέστορα. Ήδη έχουμε αναφέρει την περίπτωση του Τυνδάρεω⁴. Και στις τρεις περιπτώσεις έχουμε βίαιη αλλαγή της εξουσίας προφανώς λόγω διαφωνίας με το Κέντρο⁵. Εκτελεί τον Βούσιρι στην Αίγυπτο που δεν συμμορφώνεται στο Κέντρο⁶. Όμοια τον Ανταίο στη Λιβύη. Εκτελεί τον ανυπάκουο Γηρυόνη και τα παιδιά του στα ασαφή δυτικά όρια της Ευρώπης και επιβάλλεται στις Αμαζόνες στη Δύση. Τέλος ταξιδεύει με ειδικό πλοίο που του έφτιαξε για το σκοπό αυτό ο Νηρέας και φέρνει τα **τρία** χρυσά μήλα από τις εσχατιές της Δύσης, τους κήπους των Εσπερίδων. Παίρνει μέρος στην Αργοναυτική εκστρατεία, τιμωρεί τους άθεους Ινδούς και ελευθερώνει από τα δεσμά του στον Καύκασο τον Τιτάνα⁷ Προμηθέα⁸. Τέλος συγκεντρώνει τους εκπατρισθέντες, δυσσαρστημένους Αχαιούς, συμφωνεί να μοιράσει στα **τρία** τα ανακτηθέντα εδάφη και επιστρέφει! Στην επιστροφή δεν είναι ένας, αλλά πολλοί! Το χαρακτηριστικό τους είναι κατά περίεργο τρόπο το **τρία** και το **πέντε** δευτερευόντως. Δηλαδή δύο αριθμοί! Δεν γνωρίζουμε αν το πέντε έχει σχέση με τους πέντε Ιδαίους Δάκτυλους. Πιστεύουμε ότι το **πέντε** είναι ο τέταρτος σημαντικός αριθμός των Ελλήνων μετά τη μονάδα τη δυάδα και την τριάδα και θα τον συναντήσουμε στους Ηρακλειδείς-Δωριείς ως δευτερεύον σημείο αναγνώρισής τους, τρόπο τινά ως παρασύνθημα! [σύμβολο των Πυθαγορείων]

Συμπέρασμα: Ο Ηρακλής δεν είναι ένας, ούτε δύο ούτε τρεις. Είναι πολλοί!

¹ ή του Αμφιτρύωνα, που έφερε ως βασιλιάς τον τίτλο του Διός, είναι ο κατεξοχή Ελληνικός **τριαδικός** ήρωας, έχει δηλαδή τη λεγομένη **τριαδική σφραγίδα γνησιότητας** από γεννήσεώς του, αφού ο Δίας **τριπλασίασε** τη διάρκεια της νύχτας κατά τη συνέυρεσή του με την Αλκμήνη για να επιτευχθεί η σύλληψή του.

² οι **Ιδαίοι Δάκτυλοι**, γιοί της Ρέας-Κυβέλης ήσαν **ΠΕΝΤΕ**: Ηρακλής, Επιμενίδης, Ιάσιος, Ίδας και Παιωνάιος. Ο Ιδαίος αυτός Ηρακλής ίδρυσε τους Ολυμπιακούς αγώνες

³ Βέβαια οι άθλοι του ήσαν πολύ περισσότεροι, εδώ ο Ηρακλής ταυτίζεται με τον Ήλιο που διέρχεται από τους δώδεκα ζωδιακούς-12 άθλοι, βλ Μ. Παπαθανασίου αστρονόμου, Κοσμογονικά και Κοσμολογικέςσελ. 63

⁴ αναφορά στη συνολική εργασία μας, όπου ο Τυνδάρεω με την βοήθεια του Ηρακλή παίρνει τον θρόνο από τον αδελφό του Ιπποκόοντα.

⁵ είναι η εποχή αμφισβήτησης της κεντρικής εξουσίας των Διογενών, ειδικά του Πέλοπα και του γιου του Ατρέα

⁶ «...**Ο Ηρακλής που είχε αναλάβει, καθώς θα δούμε το ξεκαθάρισμα των επιόρκων Διογενών**, που μετά το θάνατο του Δία είχαν αρχίσει να ξεσηκώνονται και να θέλουν να κάνουν δικά τους ανεξάρτητα βασίλεια, είχε αναλάβει να τακτοποιήσει τους λογαριασμούς του κέντρου με τον άπιστο Βούσιρι.....ότι ο Ηρακλής μετά περνά στην Αιθιοπία και αποκαθιστά και εκεί το σεβασμό του μεγάλου Κέντρου, τιμωρώντας έναν άλλο Διογενή που είχε ξεσηκωθεί. Τιμώρησε με εκτέλεση τον Ημαθίωνα το γιό του Τιθωνού (το όνομα αυτό μοιάζει με το Τυφώνας) και βάζει στη θέση του τον αδελφό του τον Μέμωνα. Από εκεί ο μύθος λέει ότι πέρασε στις Ινδίες και μετά στον Καύκασο....» Από το βιβλίο «Αιγαίο Βουνό» του Ηλ. Τσατσόμοιρου. Για την Ινδία, τον Μ. Αλέξανδρο και τον αρχαιολόγο Β. Σαρηγιαννίδη έχουμε κάνει ήδη αναφορά

⁷ « ...όπως την εποχή του Δία οι Βασιλιάδες των περιοχών λεγόντουσαν Διογενείς ή Διοτρεφείς , έτσι την εποχή του Κρόνου οι βασιλιάδες λεγόντουσαν Τιτάνες...» Αιγαίο Βουνό σελ. 171

⁸ Γενάρχης-Δημιουργός των Ελλήνων. Αυτός ειδοποίησε το γιο του Δευκαλίωνα (= ο καλύτερος υιός του Διός) για τον κατακλυσμό(του είπε να φτιάξει μία κιβωτό για να σωθεί...βλ. ηλεκτρονική εγκ. Πανόραμα).

Τα γεγονότα μας οδηγούν στο να θεωρήσουμε βάσιμα όσα ο Ευήμερος γράφει στην Ιερά Αναγραφή του και διασώζει ο Διόδωρος ο Σικελιώτης, δηλαδή ότι οι θεοί ήταν μεγάλοι βασιλιάδες, αυτοκράτορες θα λέγαμε παλαιότερα, πλανητάρχες σήμερα. «...**Ο Δίας δεν υπήρξε ποτέ Ανατολίτης Θεός. Θεός ο Δίας έγινε όταν χάθηκε η παράδοση και το βαρβαρικό πνεύμα διαπότισε κάθε ανθρώπινη αντίληψη με την ανάγκη της παρουσίας Θεού τιμωρού ή ευεργέτου. Είναι η περίοδος που ακολουθεί τον μεγάλο κατακλυσμό. Ο φόβος έχει κυριεύσει τον άνθρωπο...**» βλ. Αιγαίο Βουνό σελ. 64. Τα βασίλεια του Ουρανού, Κρόνου, Δία, Διονύσου⁹ καταλήγουν φθίνοντας από άποψη ισχύος σε αυτό του Δευκαλίωνα. Η οργάνωση του βασιλείου αυτών προϋποθέτει ένα καλό εκστρατευτικό σώμα που να δρα παντού όπου εκδηλώνεται αποστασία ή ανάγκη. Τέτοια σώματα υπάρχουν παντού και πάντοτε! Στο πόλεμο του 1940 οι ειδικές δυνάμεις της Ελλάδος είναι το ευζωνικό, οι τσολιάδες. Αυτοί αντικαταστάθηκαν από τα ΛΟΚ σήμερα.(Λόχοι Ορεινών Καταδρομών) τα ΟΥΚ κτλ. Όμως η υμνωδός Σ. Βέμπο δεν χρησιμοποιεί πληθυντικό αριθμό, όταν αναφέρεται στους ηρωικούς τσολιάδες, αλλά **ενικό**, «...τον τσολιά μας τον λεβέντη βρίσκει στα βουνά...», σαν να ήταν ένας! Στην αρχαιότητα, ειδικά στη Λακεδαιμόνα υπήρχαν δύο τέτοια σώματα ταχείας επεμβάσεως: οι **Ιππείς**¹⁰ για περιπτώσεις κοινωνικών αναγκών και οι **τριακόσιοι**¹¹, το επίλεκτο σώμα της που μάχεται σε ιδιαίτερα δύσκολες περιστάσεις, **που φυσικά δεν ήταν τριακόσιοι τον αριθμό!** Η Σπάρτη ήταν δομημένη σε **πέντε** κόμες: Πιτάνη, Λίμνες, Μεσόα, Κυνόσουρα, Αμύκλες, **πέντε** εφόρους και **δύο** βασιλείς θυμίζοντας κατά μία έννοια αυστηρή Μαθηματική Πυθαγόρεια εξάρτηση από ένα πανάρχαιο Ορφικό αρχέτυπο¹².

Το όλο μυστικό κρύβεται κατά τη γνώμη μας εδώ! Αν πράγματι επιβεβαιωθεί λύνεται όλο σχεδόν το παζλ της αρχαιότητας, ή τουλάχιστον αποκτά έναν ιστορικό ειρμό. Από τα μέχρι τώρα εκτεθέντα οδηγούμαστε στην ανάγκη το επίλεκτο σώμα των Διογενών βασιλέων να το ονομάσουμε: οι «**Ηρακλειδείς**». [Οι **Μινύες** ήταν κατά την γνώμη μας το αντίστοιχο σώμα των **Ιππέων**, γι' αυτό τους συναντάμε παντού όπου υπάρχουν φυσικές καταστροφές, κυρίως πλημμύρες, αφού βρισκόμαστε στην αμέσως μετά τον κατακλυσμό εποχή]. Ο εκάστοτε αρχηγός του θα έφερε τον τίτλο του **Ηρακλέους**. Όπως η Σ. Βέμπο χρησιμοποιεί ενικό αριθμό για τους τσολιάδες, όμοια έμειναν στην ιστορία οι επεμβάσεις του ειδικού αυτού εκστρατευτικού σώματος, ως επεμβάσεις του **Ηρακλή**. Έτσι εξηγείται το πώς ο Ηρακλής κυριεύσε τη Τροία, την Πύλο, νίκησε το Βούσιρι, τον Γηρυόνη, κτλ. Η δράση των Ηρακλειδών συνεχίζεται ανά τους αιώνες. Δυστυχώς ή ευτυχώς όμως η δύναμη είναι συνυφασμένη με την εξουσία. **Οι Ηρακλειδείς (Ηρακλής στο εξής) στασιάσαντες εκδιώχθηκαν. Έτσι βλέπουμε τον ήρωα να ξεφτίζει, η**

⁹ «...παρ' όρφη τέσσερες βασιλείαι παραδίδονται. Πρώτον η του Ουρανού ην Κρόνος διεδέξατο. Μετά δε Κρόνον, Ζεύς. Είτα τον Δία Διόνυσος διεδέξατο...». Ολυμπιόδωρος, Ορφικά Αποσπάσματα, κεφ. 220 (περισσότερα Η ΑΓΝΩΣΤΗ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ σελ. 11, [ο Ζεύς έγινε ο 5^{ος} βασιλιάς σύμφωνα με τον χρησμό που είχε δώσει η Νύκτα, βλ. Συριανού εις Αρστοτέλη μετφ. N 1091 b 4 44, F 107, εδώ λαμβάνεται ως πρώτος ο Φάνητας και δεύτερη η Νύκτα, βλ. και Πρόκλου, εις Πλάτωνα Κρατύλο, 396 b 44, F 101. **Φάνητας**: αυτός που ξεπετάχθηκε από την μεγάλη έκρηξη του κοσμολογικού ωού, BIG-BAG, δεν είναι ο Θεός της Δημιουργίας, αλλά ο άρχων, ο εξουσιαστής επί της της Δημιουργίας, αυτός που κάνει τον Κόσμο ορατό (να φαίνεται). Ο Αριστόκριτος γράφει ότι ο Ορφεύς ονομάζει Φάνητα τον μονογενή υιό του θεού που δημιούργησε τα πάντα, όπως φαίνεται από την τετάρτη ραψ. Προς Μουσαίον. βλ. Ορφικά του Ι. Πασά, Κοσμογονικά και Κοσμολογικά... της καθ. του Παν. Αθηνών. Μ. Παπαθανασίου, Αστρονόμου]

¹⁰ Ο αξιόλογος φιλόλογος ερευνητής κ. Δ. Κούτουλας ταυτίζει τους τριακοσίους με τους Ιππείς, καταλήγοντας έτσι στην παραδοξολογία, οι 300 αυτοί **ιππείς** να πολεμούν **πεζοί!** Βλ. Η ΑΡΧΑΙΑ ΣΠΑΡΤΗ εκδ. ΔΙΟΝ σελ.62. Θυμίζει κάτι από το Βελικόφσκι εδώ, χωρίς να έχουν την παραμικρή ομοιότητα, που θέλει **βόρειους χερσαίους** λαούς να κατεβαίνουν στο Αιγαίο να αρπάζουν καράβια παραλιακών πόλεων και να επιτίθενται **ναυτικώς** στην Αίγυπτο του Ραμσή! [πιθανολογούμε ότι αυτοί, οι ονομασθέντες και **λαοί της θάλασσας**, πρέπει να ήσαν οι διασωθέντες παράλιοι - νησιώτες του Αιγαίου που επιβίωσαν δύσκολα σε ξένους τόπους μετά την μεγάλη έκρηξη της Θήρας]

¹¹ βλ. ΙΣΤΟΡΙΚΑ Ελευθεροτυπίας, Αρχαία Σπάρτη II, σελ. 10, άποψη με την οποία συμφωνούμε απόλυτα και είναι τεκμηριωμένη πλήρως. [από κάθε κόμη επιλέγονταν οι τρεις καλύτεροι (υπαγρέτες), και καθένας απ' αυτούς επέλεγε τους εκατό καλύτερους. Έτσι, έχουμε για κάθε κόμη τριακόσιους. Οι κόμες στα αρχαία χρόνια ήταν πέντε, μετά έγιναν έξι, ...Καθένα οπλίτη εκ των τριακοσίων συνόδευαν 4-7 ειλωτες. Στη μάχη των Θερμοπυλών κανένας εκ των ειλωτών δεν λιποτάκτησε, έπεσαν όλοι στο πεδίο της μάχης, περίπου 4500 σύνολο, βλ «οι Δωριείς» στη συνολική εργασία μας.

¹² Ο ιερέας του Ορφέα Αγλαόφημος μύησε τον Πυθαγόρα στα Ορφικά μυστήρια και από αυτόν μέσω του Φιλολάου έφθασε η παράδοση στον Πλάτωνα και σε εμάς.

δράση του γίνεται αγώνας για επιβίωση και όχι όπως πρώτα προσφορά στην πατρίδα και το κοινωνικό σύνολο. Συνεργάζεται με τον Αιγίμιο και ρυθμίζει τα της μοιρασιάς.¹³ Ότι όμως και αν γίνεται ο Ηρακλής διακρίνεται από ένα χαρακτηριστικό όπως έχουμε επισημάνει: την **τριάδα!** Έτσι στη Στερόπη κόρη του Κηφέα δίνει εντολή να υψώσει **τρεις** φορές τον βόστρυχο της Γοργούς για να τραπούν εις φυγή οι εχθροί¹⁴, το μαντείο δίνει χρησμό ότι θα επιστρέψουν στον **τρίτο** καρπό¹⁵ και τελειωμό δεν έχουν οι **τριάδες**, σαν να πρόκειται για τον Όμηρο.¹⁶

Η ΚΑΘΟΔΟΣ: « Εκείνοι που είχαν εξοριστεί γύρισαν πάλι με άλλο όνομα, αφού ονομάστηκαν Δωριείς αντί Αχαιοί, επειδή αυτός που συγκέντρωσε τους τότε εξορίστους ήταν Δωριεύς. Κι όλα αυτά βέβαια που έγιναν τότε, εσείς οι Σπαρτιάτες τα αναφέρετε στους μύθους σας και τα αναπτύσσετε λεπτομερώς. » Πλάτωνος Νόμοι, 682 e., μετφ. Β. Μόσκοβη, εκδ. Νομική Βιβλιοθήκη. «...και ίσως μετά τη μετανάστευση στη Δρυοπίδα της Οίτης, γίνεται λόγος για διαίρεση των Δωριέων σε δύο φυλές, των Παμφύλων και των Δυμάνων, οι οποίες ονομάστηκαν έτσι, κατά τους λογογράφους, από τους γιούς διαδόχους του Αιγιμιού, Πάμφυλο και Δυμάνα. σ' αυτές προστέθηκε και η φυλή των Υλλέων (από το γιό του Ηρακλή Ύλλο) που ήταν φυλή μεικτή από **Ηρακλείδες και άλλους, κυρίως εξορίστους από την Πελοπόννησο εξαιτίας των εκεί γεγονότων μετά τα Τρωικά-όπως φαίνεται απ' όσα λέει ο Πλάτων σχετικά με την κάθοδο των Ηρακλειδών...**» βλ. Περί των παρ' Ομήρω πέντε της Νήσου Κρήτης, σελ. 103. Αν συνοψίσουμε τα λεγόμενα περί Δωριέων-Ηρακλειδών θα παρατηρήσουμε ότι τα παιδιά του Ηρακλή (οι επίλεκτοι Ηρακληδείς) για να γλιτώσουν από τον Ευρυσθέα ήλθαν στον Κήϋκα (Τραχίνα). Τελικά εγκαταστάθηκαν στο χωριό Τρικόρυθο του Μαραθώνα με την άδεια των Αθηναίων και έζησαν εκεί για πολλά χρόνια. (Απολλόδωρος Βιβλίο II 167 και επ.). Άρα δεν ήταν τα εκ βορρά ορμώμενα χερσαία Γοτθικά στίφη που υπονοούν οι «ειδήμονες». Όλοι αυτοί οι Δωριείς ζούσαν σε ένα χωριό μιας μικρής πόλης, του Μαραθώνα. Ο χρησμός που έδωσε το Μαντείο του **Απόλλωνα**¹⁷ στους Δελφούς [που τότε πρέπει να εγκαταστάθηκε εκεί από τους Δωριείς-Ηρακλειδείς ο θεός, χωρίς να είναι βέβαιο, γιατί η εγκατάστασή του μπορεί να έγινε και από την Κρήτη ή τη Μ. Ασία], έλεγε ότι θα εγκατασταθούν στον **τρίτο** καρπό, αλλά εννοούσε σε **τρεις** γενιές (καρπό κοιλίας) και όχι **τρία** χρόνια(!) και έπρεπε να έχουν αρχηγό έναν **τριόφθαλμο**¹⁸! Αφού έκαναν αρχηγό τους τον Όξυλο εγκαταστάθηκαν μετά από ατελείωτες περιπέτειες, ως εξής: ο Τήμενος στην Αργολίδα, ο Προκλής και ο Ευρυσθένης, τα παιδιά δηλαδή του Αριστόδημου, στη Λακωνία και ο Κρεσεφόντης στη Μεσσηνία. **Οι Σπαρτιάτες είναι ουσιαστικά Ηρακλειδείς και όχι Δωριείς**¹⁹, όπως οι Μεσσήνιοι και οι Αργείοι, αφού κατάγονται από τον Ηρακλή, που γέννησε τον Ύλλο, αυτός τον Κλεοδαίο, αυτός τον Αριστόδημο και αυτός τους Προκλή – Ευρυσθένη. Βλ. Απολλόδωρος Βιβλίο II, 173-175. *"...Σύμφωνα με νεότερες αρχαιολογικές έρευνες, η κάθοδος των Δωριέων δεν ήταν τίποτε άλλο από μεγάλους καταστροφικούς σεισμούς που κατεδάφισαν τα Μυκηναϊκά τείχη και μετά από τους οποίους νομαδικές φυλές εγκαταστάθηκαν στις περιοχές που επλήγησαν."* (Έθνος, 5/4/92)

¹³ Απολλόδωρος Βιβλίο II, 154 και επ.

¹⁴ Απολλόδωρος Βιβλίο II, 145 και επ.

¹⁵ Απολλόδωρος Βιβλίο II, 171 και επ.

¹⁶ και **τρεις** εχύθηκε φορές με ορμή να τον φονεύσει (ο Διομήδης τον Αινεία) και **τρεις** του ετίναξε ο θεός την φωτεινή του ασπίδα, Ιλ. Ραψ. Ε 435 και επ., και **τρεις** εσκάλωσε φορές ο Πάτροκλος στο τείχος και **τρεις** τον εξετίναξεν ο Φοίβος με τα χέρια, ραψ. Π, 702, και **τρεις** φορές κραυγάζοντας τρομακτικώς εχύθη (ο Πάτροκλος) και άνδρες **εννέα** τη φορά ροβόλησαν στον Άδη, ραψ. Π, στ.784, βέβαια ο Όμηρος χρησιμοποιεί το **τρία** και πολλαπλάσια **μόνον** του **τρία!** Μήπως είναι και αυτός Δωριεύς; [**Τρεις** γεννηθήκαμεν υιοί του Κρόνου και της Ρέας /ο Ζευς, εγώ (Ποσειδών) και βασιλεύς των πεθαμένων Άδης/ και απ' όλα **τρία** εκάμαμεν ισόμοιρα βασίλεια ./να 'χω την λευκήν θάλασσαν πέφτει ο λαχνός σε μένα/ στον Άδη το ανήλιο σκοτάδι και στο Δία/ο πλατύς έλαχε ουρανός στα νέφη στον αιθέρα/ κι έμειν' η γη κοινή στους τρεις και ο Όλυμπος ο Μέγας.] Ιλιάς Ο 187 και επ. (εδώ είναι φανερό ότι δεν εννοεί το βουνό Όλυμπος). «Έχει ποδάρια **δώδεκα** που στρέφουν όπου θέλει/ κι **έξι** λαιμούς ολόμακρους, και στον καθένα **απάνω/ένα** κεφάλι τρομερό με **τρεις** **αράδες** δόντια...» Οδύσσεια ραψ. Μ στ. 90-93 μετφρ. Ζ. Σιδέρη εκδ. ΟΕΔΒ

¹⁷ Το Μαντείο προϋπήρχε βλ. συνολική εργασία μας, όρισαν όμως προστάτη του συνδέσμου και πολιούχο της Δωρικής Τετράπολης τώρα τον Απόλλωνα, αντικαθιστώντας τον Ποσειδώνα, γι' αυτό δεν συναντάμε τους Δελφούς στα Τρωικά.

¹⁸ τελικά βρήκαν τον Όξυλο το γιο του Ανδραίμωνος που εκάθητο πάνω σε ένα μονόφθαλμο άλογο (2 μάτια ο Όξυλος + 1 το άλογο= 3 μάτια=τριόφθαλμος)

¹⁹ πιστεύουμε ότι αυτοί οι Δωριείς είναι τα νότια φύλα αυτών που αργότερα ονομάστηκαν Μακεδόνες.

Οι Ηρακλειδείς των επών:

"...στη μέση του θαμπού γιαλού ένα νησί είναι η Κρήτη,
όμορφη και πολύκαρπη και θαλασσοκλεισμένη,
πόχει κατοίκους άπειρους κι έχει χωριά ενενήντα.
Κάθε λαός και η γλώσσα του. Των Αχαιών τα γένη
κι οι Κρητικοί λιοντόκαρδοι κι οι άξιοι Κυδωνιάτες,
των δωριέων τρεις φυλές, κι οι Πελασγοί οι λεβέντες.."
(Οδύσσεια ,ραψ. Γ, στ. 171 και επ.)

"Τους άνδρες απο την Νίσυρον, την Κάρπαθον, την Κάσον,
και απ' τες Καλύνδες και από την Κω την Πόλιν του Ευρυπύλου
εδιοικούσε ο Άντιφος και ο Φείδιππος, βλαστάρια
του βασιλέως Θεσσαλού του γόνου **του Ηρακλέους**.... "
(Ιλιάς, ραψ. Β,στ.676 και επ)

"...και ο Τληπόλεμος τρανός και ωραίος **Ηρακλειδης**
εννέα πρύμνες έφερνε Ροδίων περηφάνων
που εις **τρεις** μοιράσαν το νησί της Ρόδου χώρες όλο
της Λίνδου της Ιαλισού και της λευκής Καμείρου
και τον λαμπρό Τληπόλεμο από τον **Ηρακλέα**
η Αστούχη εγέννησε, που απ' όπου την Εφύραν
βρέχει ο Σελλήει ποταμός ..."
(Ιλιάς Ραψ. Β, στ. 653 και επ.)

" Το 700 π.Χ. τα τρία ε γ γ ό ν ι α του Ήλιου, οι τρεις ροδίτικες πόλεις: Κάμιρος, Λίνδος, Ιαλυσός μεταφέρουν το δημιουργικό τους πνεύμα και σε άλλες τρεις γειτονικές **την Κω, την Αλικαρνασό και την Κνίδο**. Δημιουργούν την ονομαστή Δωρική Εξάπολη, που κάποιοι επιμένουν να την ονομάζουν πρώτη "κοινότητα" τύπου "ευρωπαϊκού". Και αυτό γιατί οι έξι πόλεις ήταν πανίσχυρες, ο στόλος τους έλεγχε όλες τις γύρω θάλασσες και κρατούσαν το εμπόριο στα χέρια τους...". Η Δωρική "ΕΟΚ" κράτησε μέχρι το 408 π.Χ. οπότε χτίζεται και η πόλις της Ρόδου"
(βλ. εβδ. περιοδικό "Ε", 3/5/92, σελ. 27) βέβαια η χρονολογία 700 π.Χ. είναι λάθος.

"**Μία** τυχαία ανακάλυψη δύο θραυσμάτων από μυκηναϊκά που έγινε πριν δύο χρόνια στο Μόντορο της Κόρδοβας (Ισπανία) ήταν αρκετή για να αλλάξει η ιστορία του Ευρωπαϊκού πολιτισμού ή, σωστότερα η ...προϊστορία. Ως τότε οι αρχαιολόγοι πίστευαν ότι η Ιβηρική χερσόνησος ήταν άγνωστη στους Μυκηναίους. Παρ' όλο που υπήρχε η παράδοση των Πυλών του Ηρακλέους στο Γιβραλτάρ, δεν υπήρχαν ευρήματα, αρχαιολογικές δηλαδή αποδείξεις που να επιβεβαιώνουν ότι οι Μυκηναίοι είχαν σχέσεις ή είχαν πατήσει στην Ισπανία...Υστερα από εργαστηριακή ανάλυση που έγινε στα δύο κεραμικά κομμάτια, απεδείχθη ότι αυτά ανήκουν στην ίδια κατηγορία με άλλα 31 κεραμικά όστρακα που έχουν βρεθεί στην Αργολίδα και που έχουν γίνει κατά τα Μυκηναϊκά χρόνια, σε εργαστήριο της Πελοποννήσου. "
Παρόμοια ευρήματα έχουν βρεθεί στη Β. Ρηνανία και την Αγγλία

Από άρθρο της Χ. Κιοσέ με τίτλο: «Μυκηναίοι οι πρώτοι Ευρωπαίοι» στο Βήμα της 23/2/92

ΑΧΙΛΛΕΥΣ

ένας ακόμη Ηρακλειδής;

Σε αυτές τις περιοχές που έδρασαν οι απόγονοι του Ηρακλέους, δηλαδή οι Ηρακλειδείς, πρέπει να προσθέσουμε και μία ακόμη. Αυτή της Φθίας²⁰! Βέβαια, ο Αχιλλέας δεν αναφέρεται ως Ηρακλειδής, γιατί έχει θεία εκ μητρός καταγωγή. Είναι όμως η δομή του στρατεύματός του τέτοια που μας επιβάλλει να τον κατατάξουμε στους Ηρακλειδείς-Έλληνες:

- το στράτευμά του χωρίζεται σε **τρεις** στρατιές χαρακτηριστικό γνώρισμα των Ηρακλειδών:
 1. τους Μυρμιδόνες με αρχηγό τον Αχιλλέα
 2. τους Αχαιούς με αρχηγό τον Πάτροκλο Ιλιάς ραψ. Β 681 και επ.
 3. τους Έλληνες με αρχηγό τον Αυτομέδοντα ραψ.Π , 217

και σε **πέντε**²¹ φάλαγγες, μία για κάθε δέκα πλοία, δεύτερο χαρακτηριστικό (επιβεβαιωτικό) της καταγωγής τους:

1. στην πρώτη αρχηγός ο Μένεσθιος
2. στη δεύτερη ο Εύδωρος
3. στη τρίτη ο Πείσανδρος Ιλιάς ραψ. Π στ. 168-200
4. στη τέταρτη ο Φοίνιξ
5. στη πέμπτη ο Αλκιμέδων

Αν τώρα σε αυτούς προσθέσουμε και τον Αίαντα, που είναι πρώτος εξάδελφος εκ πατρός²² με τον Αχιλλέα, έχουμε χαρτογραφήσει τους Ηρακλειδείς του Τρωϊκού πολέμου!

²⁰ δεν είμαστε βέβαιοι αν αυτή η χώρα βρίσκονταν στη σημερινή Φθιώτιδα, επικρατούσα άποψη, ή στο νοτιότερο μέρος της Πελοποννήσου. Υπάρχει μεγάλο κενό μεταξύ της ηγεμονίας του Νέστορα και αυτής του Μενελάου που έχει προβληματίσει πολλούς, όπως τον κ. Κορδάτο κ.ά. Είναι βέβαια και εκείνο το πολυσυζητημένο χωρίο της Ιλιάδας που ο Αγαμέμνων υπόσχεται την περιοχή αυτή στον Αχιλλέα, αλλά και όλη η παράδοση θέλει τον Αχιλλέα Ταινάριο ήρωα. Ακόμη και ο Αίας ο εξάδελφος του στο δημόδες ποίημα της Τρωάδος εμφανίζεται ήρωας της Μάνης! **Αίας της Μάνης ο έμνοστος ήτον μακρὺς και μέγας** (στ. 2103) **Από την Μάνην και Ζημίαν Οὔλεος και ο Αίας.** (στ. 2288) βλ. Μ. Παπαθωμόπουλου, Διορθώσεις εις τον πόλεμον της Τρωάδας, ανάπτυπον από τον Η τόμο της «Δαδώνης». Ιερό του Αχιλλέα υπήρχε στην Ήλιδα και η μητέρα του Θέτις λατρευόταν στη νότια Λακωνία. Εκεί υπήρχε το Ιερό «Ελλήνιον» όπου λατρευόταν ο Έλλην, υιός του Δευκαλίωνος, γενάρχη των Ελλήνων. Σ' αυτό ελήφθη η απόφασις για εκστρατεία κατά της Τροίας. (βλ. Πανσ. ΙΙΙ, 12, 5) και Γ. Κ. Γεωργαλά, Ινδοευρωπαϊοί ή Αιγαίοι, υποσφ. σελ. 55. Παρατηρήστε στον προσαρτημένο χάρτη της Σπάρτης, ότι η θέση της έδρας του Μενελάου είναι αρκετά ψηλά, στα σύνορα με την Αρκαδία. Ακόμη ο Διοδώρος ο Σικελιώτης στο βιβλίο Ε 79, αναφέρει πως ο Δώρος είχε βάση εξορμήσεως στην περιοχή του Μαλέα. (απ' εκεί πέρασε στην Κρήτη). Το χωριό Πύρριχος λέγεται ότι ιδρύθη υπό του υιού του Αχιλλέως Πύρρου το δε ιερό του Αχιλλέως εις τη Σπάρτη λέγεται ότι είχε ιδρυθεί υπό του εγγονού του Πρακός (Πανσ. Λακ,20,8) Ακόμη η θέση της Φθίας δεν δικαιολογεί την ναυσιπλοΐα του Αχιλλέα, εκτός αν αυτή γινόταν μέσω Κορινθιακού, αλλά κάτι τέτοιο πουθενά δεν αναφέρεται μα ούτε καν υπονοείται.

²¹ Κι έπλασε πρώτα δυνατήν ασπίδα και μεγάλην./ όλη με τέχνην και **τριπλόν** λαμπρό τριγύρω κύκλω./ με **πέντε** δίπλες έγινεν η ασπίδα και σ' εκείνη / λογίων εικόνες έπλαθε με τη σοφή του γνώσιν./ την γην αυτού τον ουρανόν την θάλασσαν μορφώνει / τον ήλιο τον ακούραστον, γεμάτο το φεγγάρι, τα' αστέρια οπού τον ουρανόν ολούθε στεφανώνουν: /την δύναμιν του **Ωρίωνος**, **Υάδες**, **Πηλιάδες**, την **Άρκτο...**» (Ιλιάς ραψ. Σ, στ. 478 και επ.) Πρέπει εδώ να σημειώσουμε ότι οι ονομασίες των αστερισμών εδόθησαν **περί το 2800 π.Χ.** (βλ. Αστρονομία για όλους, του Δρ. Πέτρου Ε. Ροβίθη, αστρονόμου Αστεροσκοπείου Αθηνών, εκδ. ΩΡΟΡΑ, σελ.170). **Συμπεραίνουμε** και από αυτό, με επιφύλαξη, ότι ο Όμηρος αναφέρεται σε εκείνη την εποχή περίπου, δηλαδή γύρω στο 2800 π.Χ., μιας και δεν υπάρχει άλλη αρχαιότερη αναφορά σ' αυτά τα ονόματα των αστερισμών. [για τον απαιτητικό αναγνώστη αναφέρουμε ότι: Ο Άρατος ο Σολεύς, ποιητής των Αλεξανδρινών χρόνων, εκπρόσωπος του διδακτικού έπους, ασχολήθηκε εκτός των άλλων, με τα μαθηματικά και την αστρονομία. Τα **φαινόμενα**, ποίημα αποτελούμενο από 1154 στίχους γραμμένο σε Ομηρική γλώσσα, περιγράφουν με μεγάλη γλαφυρότητα τα ουράνια φαινόμενα και τους αστερισμούς, αναφέροντας ταυτόχρονα και τις μυθολογικές παραδόσεις. Βλ. Πλουτάρχου Ηθικά 23, σελ. 249, εκδ. Κάκτος]

²² Ο Αιακός, βασιλιάς της Αίγινας, είχε **τρεις** γιούς: τον Πηλέα, τον Τελαμόνα και τον Φώκο. Οι δύο πρώτοι ευθύνονται για τον φόνο του μικρότερου ετεροθαλούς αδελφού τους Φώκου, με αποτέλεσμα ο Αιακός να τους διώξει, και ο μεν Πηλέας να πάει στη Φθία, ο δε Τελαμών στη Σαλαμίνα. Επειδή ο Αχιλλέας πήγε στο Πήλιο να εκπαιδευτεί από τον κένταυρο Χείρωνα, όλοι σχεδόν θεωρούν ως πατρίδα του την πλησιέστερη περιοχή, αυτή της σημερινής Φθιώτιδας, αλλά και για λόγους ετυμολογικούς. Όμως όσο και αν ψάξαμε για τη Φθία μεταξύ Θεσσαλών και Μινυών (Θεσσαλίας-Ορχομενού) δεν βρήκαμε ίχνη αυτής και των Μυρμιδόνων της. Όλα τα ίχνη παραδόξως δείχνουν το Ταΐναρο! Ακόμα, η ναυσιπλοΐα του Αχιλλέα μας προβληματίζει έντονα, βλ. και ανάλυση στο «Γουνεύς».

Ρόδος, Κρήτη, Νίσυρος, Κως, Κάρπαθος, Κάσος, Αίγινα²³ Σαλαμίνα, Φθία. Υπάρχουν δευτερευόντως και άλλες περιοχές όπως η Μακεδονία, που είναι Δωριείς Ηρακλειδείς κ.ά.

Ας κοιτάξουμε στην επόμενη σελίδα τον ιστορικό χάρτη του καθηγητού ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. Παύλου Καρολίδου, και ας θυμηθούμε ότι οι αντιγραφείς των επών ήταν οι Αθηναίοι και όχι οι Λακεδαιμόνιοι! Παρατηρούμε ότι ο εξοστρακισθείς κατάλογος²⁴, όπου αναφέρει Δωριείς – Ηρακλειδείς, συμφωνεί θα λέγαμε τέλεια με τη μετέπειτα Πελοποννησιακή συμμαχία! Επειδή δεν πιστεύουμε στις δαιμονικές συμπτώσεις, βλέπουμε τον Ελληνισμό σαν μια αδυσώπητη ροή αλήθειας που θα καταπαεί αργά μα σταθερά το οικοδόμημα του σκότους!

Ερωτηματικά:

- Στο λεξικό Σουΐδα στο λήμμα «Κόρινος Ιλιεύς» διαβάζουμε:
«Εποποιός προ του Ομήρου, και πρώτος γράψας την Ιλιάδα, **έτι των Τρωικών συνισταμένων**, ήν δε Παλαμήδους μαθητής και έγραψε τοις υπό του Παλαμήδους ευρεθείσι **δωρικούς γράμμασι.**» (υποθέτουμε ότι αυτό το Ιλιεύς, σημαίνει κάποιον καταγόμενον από την Τροία – Τλιον, δηλώνοντας έτσι και την Ελληνικότητα της όλης περιοχής)
- «Ο Τσάντγουϊκ υπεστήριξε, ότι οι Δωριείς κατοικούσαν απ' τη Μυκηναϊκή εποχή στην Πελοπόννησο και ότι ομιλούσαν την «ειδική μυκηναϊκή» (Hooker, Εισαγωγή στη Γραμμική Β΄). Επί παραδείγματι έχουν διαβαστεί οι λέξεις σα-σα-με, δηλ. σάσαμη αντί σήσαμη, όπως ο-πα δηλ. όρπα αντί όρπη(=δρέπανο), κτλ. κάτι που συμβαίνει μόνο στη Δωρική διάλεκτο (τροπή του μακρού η σε α). Έχει διαβαστεί επίσης η λέξη τε-το-ρο, που δεν είναι άλλο από το Δωρικό τέτορες (τέσσαρες) (Ventris-Chadwick, Documents in Mycenaean Greek, 1973). Χαρακτηριστικό είναι επίσης, ότι και η Γραμμική Α-σύμφωνα με τον καθηγητή Μηνά Τσακριτσή, που ισχυρίζεται ότι έχει αποκρυπτογραφήσει με την μέθοδο των αλγορίθμων-περιέχει δωρικούς τύπους λέξεων όπως: ενδαμεί, εδάαν κ.λ.π.»
βλ και Ελληνική Αγωγή, Φεβρουάριος 2001, εκδ. Γεωργιάδη.

«Οι Δωριείς ήταν ανέκαθεν στην Ελλάδα. Αργότερα κατά την περίοδο των ταραχών, τμήματα τους που ζούσαν στην Δωρίδα συμμάχησαν με τους Ηρακλειδείς και ταυτίστηκαν με αυτούς. Στην Οδύσσεια, η οποία εκτυλίσσεται πριν από την κάθοδό τους, οι Δωριείς αναφέρονται ως ένα από τα φύλλα της Κρήτης. Και στην Ήλιδα υπήρχε το Δώριον, από τους αρχαιότερους οικισμούς, με «πρωτοελλαδικά» τείχη.» βλ. Ινδοευρωπαίοι ή Αιγαίοι του Γ Κ Γεωργαλά εκδ. ΤΟΤΕ, σελ. 53

Ο Βέντρις, (ούτε αυτός ήταν αρχαιολόγος, αλλά αρχιτέκτονας) έξι μήνες μετά την δήλωσή του ότι η Γραμμική Β΄ μιλούσε Ελληνικά βρήκε το θάνατο κάτω από τις ρόδες ενός φορτηγού το 1956 σε ηλικία μόλις 34 ετών! Ατύχημα ή σκοπιμότητα; Στην προσπάθειά του είχε βοηθήσει συνεργάτη τον John Chadwick που ήταν φιλόλογος

²³ Στην Αίγινα του Αιακού υπήρχε το Πανελλήνιον όρος, όπου ο Αιακός προσευχήθη στον πατέρα του Ελλάνιον ή Πανελλήνιον Δία. Βλ. Ινδ. Ή Αιγαίοι του Γ.Κ.Γεωργαλά σελ.55.

²⁴ περιέργως το ΥΠΕΠΘ τον έχει αποβάλλει από το σχολικό εγχειρίδιο που ονομάζεται Ομήρου Ιλιάδα! Με ποιο άραγε δικαίωμα αλλοιώνεται το ιστορικό έπος του Ομήρου; Αν οι κ.κ. του Παιδ.Ινστιτούτου ήθελαν να εισάγουν ασκήσεις, παρατηρήσεις, παράλληλα κείμενα κτλ. ας έκαναν ότι ακριβώς και με τα τετράδια ασκήσεων της χημείας, της φυσικής κ.ά. Γιατί δεν θέλουν να μπουν τα έπη ανόθευτα σε κάθε Ελληνική οικογένεια ως κειμήλια, σύμβολα του Ελληνισμού; Τα χρήματα τα πληρώνουν που τα πληρώνουν, γιατί κακοποιούν-αλλοιώνουν τα έπη στο όνομα τάχα της μόρφωσης; Αν επιθυμούν ας γράψουν ένα δικό τους βιβλίο. Όταν όμως γράφουν Ομήρου Ιλιάδα πρέπει να περιέχει αυτό που χιλιάδες γενιές μας κληρονόμησαν. Την Ομήρου Ιλιάδα! Πιστεύουμε ότι εκεί υπάρχει η σκοπιμότητα! Ο κατάλογος αφυπνίζει το Ελληνικό σπέρμα και το κάνει να κινηθεί - ζωογονηθεί, όπως μας περιγράφει ο Ελύτης, βλ. πλήρες Γ΄ Μέρος. Δεκάδες χωριά ξαναπήραν τις αρχαίες Ομηρικές ονομασίες τους και ξαναζούν Ελληνικά, αποτινάζοντας την Σλαβο-Γοτθο-Αλβανική σκλαβιά. (βλ. πρόγραμμα Δήμων-Κοινοτήτων **Καποδίστριας**). Από πού λέτε άντλησαν αυτές τις ονομασίες τάχα;

Με έντονο πράσινο χρώμα σημειώνονται οι σύμμαχοι της Σπάρτης. Με ανοικτό πράσινο οι προσκειμένες φιλικά στη Σπάρτη. Το αξιοσημείωτο είναι πως όσες περιοχές στον Ομηρικό κατάλογο αναφέρονται ως Δωριείς -Ηρακλειδείς, τις βρίσκουμε πάλι με την ίδια ιδιότητα ύστερα από χιλιάδες ίσως χρόνια, στην κλασική Ελλάδα. Λέτε αυτό να το έκαναν οι αντιγραφείς των επών οι Αθηναίοι; Παρατηρείστε την Μακεδονία. Είναι πράσινη! Οι Μακεδόνες είναι γνήσιοι Δωριείς. Προσπαθούμε να εντοπίσουμε ακόμη το βασίλειο του Αχιλλέα τη Φθία, αλλά ένα πολύ μικρό μέρος εντοπίζουμε και αυτό νοτιότερα, στη Δωρίδα και προβληματιζόμαστε έντονα

